

We wjesthých časach a pschi wožebnih podacjach.

Kyrluschje na nowe
ljeto.

332.

Das neugeborne Kindlein ic.

O narodžene džjecjatko!
nasch luby šlotki Jesušo!
ky nowe ljetu pschinešť ſam
tym wuswołenym kſche-
ſjanam.

2. Ta zyla ſyla Žandžel-
ſka ſo ſweſeli tež tehoodla,
a ſpjeva, ſo ty, Božo, ky
njetk ſczlowekami ſjednanu.

3. Dokelž Boh Knes
nasch pſcheczel je, da ſly
duch ſchłodžic nemože, czert,
ſmierz a hela wot nas
dži, nas Jesus wſchitkich
woſchewi.

4. Won dawa prawu
weſełosz tym ſwojim, mjer
a troſčta doſz, ſchto ru-
džiſch ſo, o wutroba? laj,
Jesus wele ſboža da. R.

333.

Helft mir Gottes Güte preisen ic.

My chzemh Bohu ſpie-
wac, wy lube džecjatka! ſo
jeho nadži džiwac, ſo budže
kwalena, dyž njetk je na

čaſu, ſo stare ljetu wojschlo
a nowe jow je dojschlo ſtej
Bożej dobrotu.

2. Da mamh na to la-
dacj, ſchtož Boh nam ſcji-
nit je, a potom ſebi žadacj,
ſchtož won nam dawacj
chze: Won je ſle wotwrocził
wthym zylým starym ljeczi,
a nam tu na tym ſwjeczi
wscho dobre wudžjelit.

3. Nam je dał ſwoje da-
ry, ſo dobry mjer je był, ton
młody a ton starý je ſwoju
žiwnosz mjeł, wdomach a
we zyrkwi je Boh dał dobru
radu, nam popſchat ſwoju
nadu na wſach a we mjeszi.

4. Won je tu ſchtrafu ha-
cził ſtej wotznej ſmilnoszju,
dy by nam hewač placził
ſtej ſudnej prawdoszju, da
dawno bydžichmy jow na ſe-
mi konz wſali a wulkej nufy
ſtali, kiž my ſmy rjeschnizh.

5. Boh nad nami ſo
ſmili, kaž wocjez lubosny,
knam ſwoju nadu ſkili, dyž
do njho wjerimy, haj, pſchi
tej poſuczi nam nashe rje-
chi woda, tež ſwoju ruku
poda, a pomha wžałoszi.